

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gaudendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Laetitiae Perfectae Artificium In Conscientiae Recta Efformatione
inuentum, & per Adventuales Conciones expositum ac demonstratum

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1667

Remedium quartum. Agat contraria ijs quae à scrupulis suadentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11367

deteget actionis illicitæ malitia, etiam si à scrupuloso studiosè non exquiratur. Quid hæc in parte aliis agendum sit tuse per aliquot Tractatus jam docuimus. Scrupulosi verò ab hæc indagatione abstinendum non minùs est, quàm ab illecebris blasphemisque cogitationibus; vtpote quæ haud paullò plus damni, præ his animo sint allaturæ. Illas itaque illicò discute; nam si tecum ipse agere incipias; rationumque hinc atque hinc militantium dissidia & momenta vis expendere, centum actutum præ foribus stabunt rationes, & cum singulis, centum scrupuli. Illud itaque ex indagatione illâ referes incommodi, vt qui in omnibus actionibus times peccati speciem, in omnibus etiam peccatum ipsum sis reperturus. Fingit enim sibi omnis timidus simulacra quæ timeat: sic qui mures expauescit, vbique sibi eos fingit: eosque dum fingit, non fictos sibi metus parit. Itaque ne cogitationibus eiusmodi, dum obueniunt, segniter & quasi per otium indulge: vires sumunt dum tractantur molli-ter & otiosè. Excute hæc prima scrupulorum semina quantum potes: si non potes, patere; modo sponte tuâ, animo ea non reuoluas; illudque certò statuas, te ex scrupulorum motu nihil quidquam acturum imposterum, sed forti ceruice jugum tam molestum, cum res feret, strenuè excussurum.

REMEDIVM IV.

Agat contraria iis quæ à scrupulis suadentur.

*Numquam
cedendum
est scrupu-
lis, sed a-
genda iis
contraria.*

ATque hoc quidem quartum est remedium; aries enimvero 28.
fortissimus, quiq̃ue expugnandis scrupulis necessariò debet
admoueri. Nempe vt erecto animo, quisquis sanari vult, scrupulorum suggestionibus sese opponat; sic, inquam, agat, vt numquam iis obediat aut succumbat, sed alia potius omnia iisque contraria exequatur. Si repetendum Psalmum, aut Rosarij recitationem scrupulus oggerat, adeò acta non reperat, vt contrà potius pergendum sibi esse statuatur, ideo quòd eiusmodi cogitatio menti inciderit; idemque in reliquis suggestionibus esto resistendi modus. Ratio in promptu est: cum enim scrupulos plerumque à Dæmone aut fuscitari, aut certè fuscitatis hostem importu-

importunissimum armari demonstratum sit, non aliâ sanè arte validiùs imbellis hostis fugabitur, eiusque terculamenta infringentur faciliùs, quàm si fronte imperterritâ iis obsistas, obedientiamque omnem præfractè deneges. Vti enim non alius vllus Dæmone est ferocior, cùm vim à se illatam pro voto videt procedere; ita nullus eo imbecillior, cùm vis vi illiditur, artesque suas videt esse despicatui. Atque hæc quidem bellandi forma, à Diuo Jacobo apertè traditur. *Resistite, inquit, diabolo, & fugiet à vobis.* Neque Dæmon tantùm fugiet, sed & phantasmata, ludicraque peccatorum simulacra quæ cerebrum infestabant, illicò dilabentur: & vti vanæ sunt sanguinis fuligines, ita & in auris quantocius evanescent: fouebuntur autem & vires à tuâ fument inertîâ, iis si per summam ignauiam succubueris, vti jam antè demonstratum est.

Iaco. 4.
v. 7.

29. Verùm cùm s. 2. multis hanc rem exegerim, ostenderimque scrupulis omnino semper esse resistendum, pluribus nunc supersedeo. Istud tamen penitus inculcatum volo, nihil admodum è cæteris quæ passim afferuntur remediis, adjuncti relaturum te, nisi hæc insistas viâ, scrupulosque imperterritus aggrediaris, fidem iis prorsus deneges, & importûna forti animo imperia excutias. Et vt planiùs exponam, quâ ratione id agendum sit; dico non liquidiùs & generosiùs id præstari, quàm si cum scrupulis contemptim agas & perfunctoriè, quasi si tam imbellis hostis sit qui conatus maiores, præclariorefque animi imperus, depellendis eius assultibus, non mereatur. Magni imprimis ad rem nostram emolumentum, erit, si rectè adhibeatur, hæc doctrina. Uti enim superbissimus est Dæmon, & in omnem affurgit arrogantiam dum timetur; ita non aliud tantoperè fugit commercium, quàm eorum, apud quos artes suas videt esse despicatui.

Contemp-
tim agen-
dum cum
scrupulis.

30. Itaque dum scrupulis agitaris, iisque fortiter consensum negas, id tamen sic age, vt nec frontem contrahas, nec oculos occludas, nec eos detorqueas, nec caput agites quasi si mucas importunas abigeres. Ne ista quidem exultandi occasio danda est Diabolo, quod saltem vexari te persentiscat; aliquod enim ex suis artibus tum ferret operæ suæ præmium. Verùm immoto prorsus corpore, quasi si nihil quidquam te circumstrepere, hære imperterritus; mente solâ age omnia, animum obfir-

In quo con-
sistat iste
contemptus,
declaratur.

ma, neque ore aut nutibus consensum denega (ridiculum enim te gesticulationes istæ facient) sed solâ voluntatis actione; sic vt Dæmon nihil eorum quæ aguntur intus, perſentiscat. Incredibile est, quantum contemptus hic arrogantissimo hosti officiat, eiusque impudentiam succidat. Deinde ꝑ rationibus quibus scrupulorum iustitiam conatur fulcire; ne responde; multo autem minus patere apud te de iis disputationem institui, & quasi rem totam vocari in jus. Reicienda inquam sunt hæc omnia per ingentem contemptum, quasi indigna prorsus quibus aurem præbeas. Ira age: rationibus enim, & respondendo si tumultuantem hanc belluam vis compeſcere; nequidquam ages omnia. Non aliâ melius ratione eius fastus & importunitas deprimitur, quàm tacendo. Consilium id est D. Antonini. *Scrupulos inquit, more canum oblatrantes, & lacerare minantes, non possumus melius compeſcere quàm per contemptum.* Præclare in rem meam. Enimuerò in quantas exurgunt iras imbelles catuli, si quem, penes domum suâ custodiæ commissam, transeuntem viderint? accurrunt quasi si pedes viatori velint detrahere; clamant, fremunt, ringuntur, & larratibus totam implent ac turbant viciniam. Quid hinc agat, si sapit viator? sanè si cani respondeat, itinerisque sui rationem dare voluerit, innocenrem se proclamet; neque quidquam domui se velle officere si cani velit persuadere, ac proinde non ira sibi esse oblatrandum; & tempus perdet, & majores in se caniculi excitabit clamores, neque quidquam à totâ viciniâ referet præmii, nisi risus & cachinnos, quod rationibus cani velit os obstruere. Quid ergo agendum est? Nihil prorsus. Clamet catellus, sic vt in raum abeat infracta vox; viator nihilominus prosequatur iter tacitus, & securus sui. Defatigabitur tandem catellus, ponet iras, & nullâ re actâ, ad nidum se recipiet, ibique si libuerit, de victoriâ phantasticâ à se relatâ, plausum sibi faciet & triumphos. Interim euasit viator, & tutus agit res suas. Ita cum scrupulis agendum est, inquit Antoninus. Iis responde, & colloquia cum iis misce, si totâ illico turbatum vis domo contemne; & tuta sunt omnia.

Comparatione peris & latratu catellorum explicatur res.

D. Antonini. part. 1. tit. 3. c. 10. § 10. reg. 6.

REMÈ-